

Sygn. akt I C 503/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Leszek Kawecki

Protokolant: Joanna Antoniszyn

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2015 roku w Dzierżoniowie

sprawy z powództwa (...) *Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością*

z siedzibą we W.

przeciwko *J. D.*

przy udziale interwenienta ubocznego po stronie pozwanego *M. G.*

o zapłatę kwoty 1 171 zł

I/ zasądza od pozwanego *J. D.* na rzecz strony powodowej (...) *Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W.* kwotę **1 171 zł** (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt jeden złotych)

z odsetkami ustawowymi od dnia 06 lutego 2012 roku do dnia zapłaty;

II/ zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę **227 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu;

III/ oddala wniosek interwenienta ubocznego o zasądzenie kosztów procesu.

Sygn. akt *I C 503/15*

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) *Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością*

z siedzibą we W. w pozwie wniesionym w postępowaniu upominawczym wystąpiła

o zasądzenie od pozwanego *J. D.* kwoty 1 171 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 06 lutego 2012 r. do dnia zapłaty oraz o kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych i kosztami sądowymi, obejmującymi opłatę od pozwu i opłatę od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że w dniu 02.01.2015 r. zawarła umowę cesji wierzytelności z (...) *SAV.(...)*. Na podstawie tej umowy weszła we wszystkie prawa i obowiązki związane z nabytymi wierzytelnościami. W związku z powyższym wstąpiła też w istniejący już stosunek prawny, który wynikał z zawartej przez pozwanego z cedentem w dniu 12.05.2011 r. umowy obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego nr *KM-(...)-A-K1-A*. Przedmiotem tej umowy była odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym marki (...)o numerze rejestracyjnym (...)w okresie trwania umowy ubezpieczenia wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Pozwany zgodnie z ustawą z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) (...) (Dz. U. Nr 124, poz. 1152)

miał obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia OC, a cedent w okresie umowy – obowiązek zapewnienia pozwanemu ochrony ubezpieczeniowej. W szczególności w ramach zawartej umowy cedent zobowiązał się,

w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone w umowie świadczenie, tj. wypłacić odszkodowanie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a pozwany zobowiązał się zapłacić cedentowi składkę. Po zawarciu umowy ubezpieczenia OC między cedentem a pozwanym, cedent wystawił polisę potwierdzającą zawarcie umowy i jej warunki, w związku z tym po stronie pozwanego powstał obowiązek uiszczania składek ubezpieczeniowych w wysokości, częściach i terminach wskazanych w umowie. Szczegółowe warunki ubezpieczenia, w tym dotyczące odpowiedzialności cedenta i obowiązków pozwanego zostały określone w rozdziale II powołanej wyżej ustawy. Pozwany jednak nie uiścił wymaganej raty składki ubezpieczeniowej OC za okres udzielonej mu przez cedenta ochrony ubezpieczeniowej. W związku z tym cedent wezwał pozwanego do zapłaty należnej raty składki wraz z naliczonymi odsetkami ustawowymi przed wszczęciem niniejszego postępowania, zakreślając 7-dniowy termin na jej uiszczenie. Mimo wezwania, pozwany do dzisiaj nie wpłacił zaległości. Strona powodowa wskazała również, że zaległe roszczenie jest dochodzone w następujący sposób: zaległa rata składki ubezpieczenia OC w wysokości 1 171 zł i odsetki ustawowe od w/w raty składki, naliczane od 06.02.2012 r., tj. od dnia następnego po terminie płatności składki, do dnia zapłaty.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 19 lutego 2015 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie nakazała pozwanemu, aby zapłacił stronie powodowej kwotę 1 171 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 06 lutego 2012 r. do dnia zapłaty oraz kwotą 204,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotą 197 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu, albo wniósł w tymże terminie sprzeciw.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany zgłosił zarzut nieposiadania legitymacji procesowej w niniejszym postępowaniu, wskazując, że taką legitymację procesową posiada wyłącznie sprzedawca pojazdu dla niego – M. G.. Wniósł

więc o przypozwanie do niniejszego postępowania sądowego, „w charakterze pozwanego”, tej osoby oraz o dopuszczenie dowodu z polisy ubezpieczenia spornego pojazdu w (...),

a nadto o zasądzenie od strony powodowej na jego rzecz kosztów postępowania sądowego,

w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu podniósł, że z powyższym nakazem zapłaty nie można się zgodzić, albowiem nabył on pojazd marki „V. (...)” od M. G., prowadzącego firmę (...), w dniu 12.05.2011 r. Sprzedający ten samochód osobowy nabył zaś ten pojazd

w dniu 15.11.2010 r. od D. J.. Po zakupie samochodu dokonał on przedłużenia ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (OC) w (...) SA od dnia 19.05.2011 r. do dnia 18.05.2012 r. i kontynuuje to ubezpieczenie nadal. Sprzedający samochód M. G. w żaden natomiast sposób nie poinformował go o tym, że samodzielnie wypełnił druk „wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu przez nabywcę”, a nadto złożył na tym dokumencie fałszywy podpis za niego. Pozwany ponadto podniósł, że nie posiadał informacji na temat tego, że zakupiony przez niego samochód był objęty umową polisy wystawioną przez (...). Mając więc na względzie powyższe przytoczone fakty, wniósł o „oddalenie nakazu zapłaty w całości”.

W piśmie procesowym z dnia 21 kwietnia 2015 r. strona powodowa przedłożyła płytę CD z wykazem jednostkowych wierzytelności w formie pliku M. (...), na potwierdzenie, że wierzytelność dochodzona pozwem była przedmiotem umowy, przy czym

wskazała, że z uwagi na tajemnicę przedsiębiorstwa w pliku widoczna jest jedynie wierzytelność dochodzona w przedmiotowej sprawie, natomiast pozostałe wierzytelności pozostały ukryte. W odpowiedzi zaś na sprzeciw pozwanego wniosła o uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. Na wstępie wskazała iż, zgodnie z treścią ustawy z dnia 22 maja 2003 r.

o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...), na nabywcę pojazdu przechodzą prawa

i obowiązki zbywcy wynikające z umowy OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Ponadto nabywca może wypowiedzieć otrzymaną od zbywcy umowę ubezpieczenia, co jest możliwe w terminie 30 dni następujących po zakupie pojazdu. W tym przypadku umowa ubezpieczenia uległaby rozwiązaniu z upływem 30 dnia po zakupie, a zbywca pojazdu nabyłby prawo do otrzymania zwrotu składki za niewykorzystany okres ubezpieczenia.

W przedmiotowej sprawie wypowiedzenie umowy ubezpieczenia nie zostało złożone do dzisiaj. Twierdzeniom pozwanego jakoby dopełnił on wszystkich formalności i nie posiadał zadłużenia wobec ubezpieczyciela nie można więc przyznać racji. Składka OC jest zatem wymagalna i w pełni zasadna. Wskazał też, że umowa ubezpieczenia zbywcy pojazdu M. G. była zawarta od 05.02.2011 r. do 05.02.2012 r. Natomiast wątpliwości budzi fakt, w jaki sposób rzekomo sfalszowany dokument wypowiedzenia znalazł się w posiadaniu pozwanego, skoro pozwany nie jest jego wystawcą. Na marginesie dodała, że wypowiedzenie to do zakładu ubezpieczeń nigdy nie dotarło. Strona powodowa stwierdziła też, że nie kwestionuje polisy ubezpieczenia zawartej w dniu 18.05.2011 r. przez pozwanego z (...) SA, nieprawdziwe jest jednak twierdzenie pozwanego, iż ubezpieczenie to jest kontynuacją umowy ubezpieczenia zawartej przez zbywcę pojazdu. Dowodzi temu załączona polisa, albowiem nie wynika z niej, aby miała charakter wznowienia czy też kontynuacji wcześniej zawartego ubezpieczenia. W świetle przytoczonych argumentów pozwany nie skorzystał zatem z przysługującego mu prawa wypowiedzenia umowy ubezpieczenia, w związku z czym umowa ubezpieczenia nie uległa rozwiązaniu i obowiązywała nadal, na okres, na jaki została zawarta.

Po doręczeniu wniosku pozwanego o przypozwanie M. G., w piśmie

procesowym z dnia 06.08.2015 r. zgłosił on interwencję uboczną po stronie pozwanego, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od strony powodowej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Zarzucił, że roszczenie strony powodowej jest przedawnione

i jako takie winno zostać oddalone. Zgodnie bowiem z art.554 k.c. roszczenia z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działania przedsiębiorstwa sprzedawcy przedawniają się

z upływem lat dwóch. Za taką zaś należy uznać sprzedaż w ramach zawieranych umów polis ubezpieczenia OC. Z ostrożności procesowej podniósł, że w niniejszej sprawie upłynął również trzyletni okres przedawnienia roszczeń, który jednak nie jest związany ze terminem zapłaty składki czy też jej raty, a z wykonywaniem samej umowy ochrony ubezpieczeniowej. W dniu złożenia pozwu roszczenie strony powodowej było więc przedawnione, co powoduje, że nie może ona skutecznie domagać się jego zaspokojenia na drodze sądowej.

Na rozprawie w dniu 19 sierpnia 2015 r. pełnomocnik pozwanego w dalszym ciągu

wniósł o oddalenie powództwa, również zgłaszając zarzut przedawnienia roszczenia.

Strona powodowa z kolei w piśmie procesowym z dnia 16 października 2015 r.,

w odpowiedzi na zarzut pozwanego wskazała, iż roszczenie jej nie uległo przedawnieniu. Zgodnie bowiem z art. art. 819 § 1 k.c. roszczenia z umowy ubezpieczenia przedawniają się

z upływem lat trzech. Ona zaś w dniu 02.02.2015 r. wniosła pozew do Sądu, w związku

z czym przerwała bieg trzyletniego okresu przedawnienia, biegnącego od dnia wymagalności przedmiotowej składki ubezpieczenia, tj. od dnia 05.02.2012 r. Należność z tytułu polisy ubezpieczeniowej nie uległa zatem przedawnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 maja 2011 r. pozwany J. D. nabył od M. G., prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży komisowej pojazdów pod firmą (...), samochód osobowy marki „V. (...)” o numerze rejestracyjnym (...). Sprzedający samochód nabył zaś ten pojazd w dniu 15 listopada 2010 r. od D. J.. Wówczas pojazd ten miał numer rejestracyjny (...).

Dowód: odpis faktury VAT nr (...) z dnia 12 maja 2011 r. zakupu przez pozwanego samochodu marki „V. (...)” o nr. rej. (...), odpis umowy sprzedaży samochodu z dnia 15 listopada 2010 r.

Pozwany nie posiadał informacji na temat tego, że zakupiony przez niego samochód był objęty umową obowiązkowego ubezpieczenia OC, na podstawie polisy wystawionej przez (...) SA V. (...) z siedzibą w W..

Dlatego po zakupie samochodu dokonał jego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., na okres od dnia 19 maja 2011 r. do dnia 18 maja 2012 r. Ta umowa ubezpieczenia była przez niego później przedłużana na kolejne okresy.

Dowód: wydruk danych polisy (...) -A do polisy nr (...) z dnia

30 stycznia 2015 r., odpis polisy (...) SA w W. seria (...) z dnia 18 maja 2011 r., zaświadczenie o przebiegu ubezpieczenia w ubezpieczeniach komunikacyjnych (...) SA w W. z dnia 03 marca 2015 r.

Sprzedający samochód M. G. nie poinformował pozwanego również

o tym, że samodzielnie wypełnił druk wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu przez nabywcę, składając na tym dokumencie podpis za niego. Wypowiedzenie to nigdy nie dotarło jednak do tego ubezpieczyciela (...) SA V. (...) z siedzibą w W..

Dlatego w dniu 12.05.2011 r. ubezpieczyciel ten wystawił nową polisę obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego OC nr (...) (...) -A-K1-A, z okresem ubezpieczenia od dnia 12 maja 2011 r. do dnia 05 lutego 2012 r. Przedmiotem tej umowy była odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) w okresie trwania umowy ubezpieczenia wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

Dowód: odpis wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu przez nabywcę

z dnia 19 maja 2011 r., wydruk danych polisy (...) -A do polisy nr (...) z dnia 30 stycznia 2015 r., przesłuchanie pozwanego.

W dniu 02 stycznia 2015 r. strona powodowa zawarła umowę cesji wierzytelności

z 1 (...) SA V. (...) z siedzibą

w W.. Na podstawie tej umowy weszła we wszystkie prawa i obowiązki związane

z nabytymi wierzytelnościami, między innymi wstąpiła w istniejący już stosunek prawny, wynikający z zawartej przez pozwanego z cedentem w dniu 12.05.2011 r. umowy obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego nr (...) (...) -A-K1-A.

Dowód: odpis umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 02 stycznia 2015 r. zawartej między wierzycielem pierwotnym (...) Spółką Akcyjną V. (...) z siedzibą w W. i stroną powodową wraz z potwierdzeniem uiszczenia ceny z dnia 02 stycznia 2015 r. i oświadczeniem z tej samej daty.

Ponieważ ubezpieczyciel wystawił polisę potwierdzającą zawarcie umowy i jej warunki, w związku z tym po stronie pozwanego powstał obowiązek uiszczania składki ubezpieczeniowej w wysokości i terminie wskazanych w polisie.

Pozwany jednak nie uścił wymaganej składki ubezpieczeniowej OC za okres udzielonej mu przez ochrony ubezpieczeniowej. W związku z tym ubezpieczyciel wezwał pozwanego do zapłaty należnej składki wraz z naliczonymi

odsetkami ustawowymi, zakreślając 7-dniowy termin na jej uiszczenie. Mimo wezwania, pozwany do dzisiaj nie wpłacił zaległości.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 2 lutego 2015 r. wraz z informacją o cesji wierzytelności.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości.

W świetle ustalonych w sprawie okoliczności faktycznych, żadnych wątpliwości nie budzi, że wobec niepowiadomienia ubezpieczyciela (...) SA V. (...) z siedzibą w W. przez interwenienta ubocznego, najpóźniej w terminie 30 dni od daty sprzedaży spornego pojazdu pozwanemu,

o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia OC, ubezpieczyciel ten wystawił nową polisę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przedmiotowego pojazdu mechanicznego. Bezsporne jest także, że roczna składka ubezpieczeniowa wynikająca ze wskazanej polisy opiewała na kwotę 1 171 zł i miała być płatna jednorazowo w terminie do dnia 05 lutego 2012 r. Okolicznością niekwestionowaną przez pozwanego było również to, że nie uiścił on tej składki ubezpieczeniowej.

Wbrew zarzutowi pozwanego, powyższe zachowanie ubezpieczyciela było zgodne

z przepisami art. 32 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, w brzmieniu obowiązującym w dacie nabycia spornego pojazdu przez pozwanego (Dz. U. Nr 124, poz. 1152). Zgodnie z tymi przepisami zbywca pojazdu mechanicznego był obowiązany do przekazania nabywcy dokumentów potwierdzających zawarcie umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz do powiadomienia zakładu ubezpieczeń, w terminie 30 dni od dnia zbycia pojazdu mechanicznego, o fakcie zbycia tego pojazdu i o danych osobowych nabywcy (ust. 1). Zbywca pojazdu mechanicznego ponosił też wraz z nabywcą odpowiedzialność solidarną wobec zakładu ubezpieczeń za zapłatę składki ubezpieczeniowej należnej zakładowi ubezpieczeń za okres do dnia powiadomienia zakładu ubezpieczeń o okolicznościach,

o których mowa w ust. 1 (ust. 3). W interesie zbywcy było więc jak najszybsze powiadomienie zakładu ubezpieczeń o przeniesieniu posiadania na nabywcę. Wyznaczało ono okres, w którym odpowiedzialność z tytułu zapłaty składki ubezpieczeniowej ciąży na zbywcy i nabywcy solidarnie. Zgodnie zaś z zasadą solidarności (art. 366 i nast. k.c.) zakład ubezpieczeń jako wierzyciel decydował, od którego dłużnika żąda spełnienia świadczenia.

Należy też wskazać, że uiszczenie składki jest w umowie ubezpieczenia podstawowym obowiązkiem ubezpieczającego. Zgodnie bowiem z treścią art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Powyższy przepis przewiduje zatem, że składkę oblicza się za czas trwania odpowiedzialności ubezpieczyciela. W praktyce wysokość składki zależy także od innych okoliczności, w szczególności: zakresu ubezpieczanego ryzyka, wartości przedmiotu ubezpieczenia, wysokości sumy ubezpieczenia, długości wcześniejszych okresów ubezpieczenia i ich bezszkodowego przebiegu itp. Według natomiast przepisu art. 813 § 2 k.c. składka powinna być zapłacona jednocześnie z zawarciem umowy ubezpieczenia, a jeżeli umowa doszła do skutku przed doręczeniem dokumentu ubezpieczenia – w ciągu czternastu dni od jego doręczenia. Pozwany mógłby się uchylić od obowiązku zapłaty składki ubezpieczeniowej lub mógłby też żądać jej zwrotu jedynie w sytuacji zaistnienia okoliczności powodujących wygaśnięcie stosunku ubezpieczenia.

Nieuzasadnione są też dalsze zarzuty pozwanego, skoro w niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, że na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 02 stycznia

2015 r. wierzytelność przysługującą ubezpieczycielowi względem pozwanego z tytułu niezapłaconej składki ubezpieczeniowej, wynikającej z zawartej umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC pojazdów mechanicznych za

szkody związane z ruchem tych pojazdów, została nabyta przez stronę powodową. Należy tylko wskazać na przepis art. 509 § 2 k.c., który stanowi, że wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Odnosząc się z kolei do zgłoszonego zarzutu przedawnienia wyjaśnić należy, że roszczenia wynikające z umowy ubezpieczenia są roszczeniami majątkowymi, ulegają więc co do zasady przedawnieniu. Stosownie do uregulowań zawartych w art. 819 § k.c. termin przedawnienia wynosi trzy lata. Przepis ten ma charakter normy *ius cogens*, co skutkuje tym, iż strony nie mogą ani w umowie ubezpieczenia, ani w ogólnych warunkach ubezpieczenia wprowadzać odmiennych regulacji w zakresie przedawnienia roszczeń ubezpieczającego czy też uprawnionego w umowie ubezpieczenia (F. M., Przedawnienie roszczeń z umowy ubezpieczenia, (...) 1996, nr 4, s. 5). Strony określiły w umowie termin płatności składki najpóźniej na dzień 05 lutego 2012 r. Oznacza to, że na dzień 05 lutego 2012 r. była już wymagalna składka ubezpieczenia. Jest to o tyle istotne, albowiem dla ustalenia, od kiedy można skutecznie podnieść zarzut przedawnienia roszczenia, istotnym jest określenie początku biegu przedawnienia. Zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Wymagalność występuje w sytuacji,

w której wierzyciel uzyskuje prawną możliwość żądania zaspokojenia przysługującej mu wierzytelności. Jest to stan potencjalny, o charakterze obiektywnym, którego początek zbiega się z chwilą uaktywnienia się wierzytelności. Roszczenia mogą uzyskać przymiot wymagalności w dniu oznaczonym przez ustawę lub przez czynność prawną, tj. umowę (jak to miało miejsce w niniejszej sprawie) albo w dniu wynikającym z właściwości zobowiązania, w tym też niezwłocznie po jego powstaniu. Termin wymagalności roszczenia o zapłatę składki lub jej raty z tytułu umowy ubezpieczenia OC określony jest co do zasady przez postanowienia zawartej umowy. Najczęściej wymagalność roszczenia o jej zapłatę powstanie w dniu, w którym posiadacz pojazdu mechanicznego zobowiązał się do jej uiszczenia. Niewątpliwie wymagalność składki powstała więc w dniu 05 lutego 2012 r.

i przedawniłaby się w dniu 05 lutego 2015 r. Natomiast strona powodowa wniosła pozew do Sądu w dniu 03 lutego 2015 r., a więc przed upływem powyższego terminu. Tym samym zarzut przedawnienia nie jest trafny.

Reasumując więc, żądanie pozwu oparte zarówno na podstawie faktycznej, jak

i prawnej, podlegało uwzględnieniu w całości. Strona powodowa wystąpiła dodatkowo

z roszczeniem zasądzenia od roszczenia głównego odsetek ustawowych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Zgodnie z art. 481 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Pozwany, co jest bezsporne, nie dokonał zapłaty zaległej składki w terminie, a zatem uzasadnione było naliczenie odsetek od kwoty 1 171 zł od dnia następnego po upływie terminu płatności składki, co uzasadnia żądanie zasądzenia odsetek od dnia 06 lutego 2012 r. do dnia zapłaty.

Z tych względów, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak

w punkcie I wyroku.

Według z kolei przepisu art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Zgodnie z przepisem art. 98 § 3 w zw. z art. 99 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach

i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. W świetle wskazanego przepisu do kosztów procesu poniesionych przez stronę powodową należało zaliczyć: wynagrodzenie radcy prawnego

w kwocie 180 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz opłatę stałą od pozwu w kwocie 30 zł, co daje łącznie kwotę 227 zł. W związku zaś z tym, że pozwany

w całości przegrał proces, należało go obciążyć obowiązkiem zwrotu wskazanych wyżej kosztów procesu na rzecz strony powodowej.

Mając powyższe na uwadze, na mocy wskazanych przepisów, Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku.

W punkcie III wyroku Sąd oddalił wniosek interwenienta o przyznanie mu zwrotu kosztów procesu, wobec braku przesłanek z art. 107 k.p.c.